

Gljiva može izazvati potpunu dekompoziciju drveta, ali drvo obično sačuva normalan oblik i zapreminu, i nema pukotina.

Ekologija i fiziologija. Spore lako kličaju u vodi. Vitalnost spora iznosi bar 3 meseca. Optimalna temperatura je $+29^{\circ}\text{C}$, a maksimalna oko $+38^{\circ}\text{C}$.

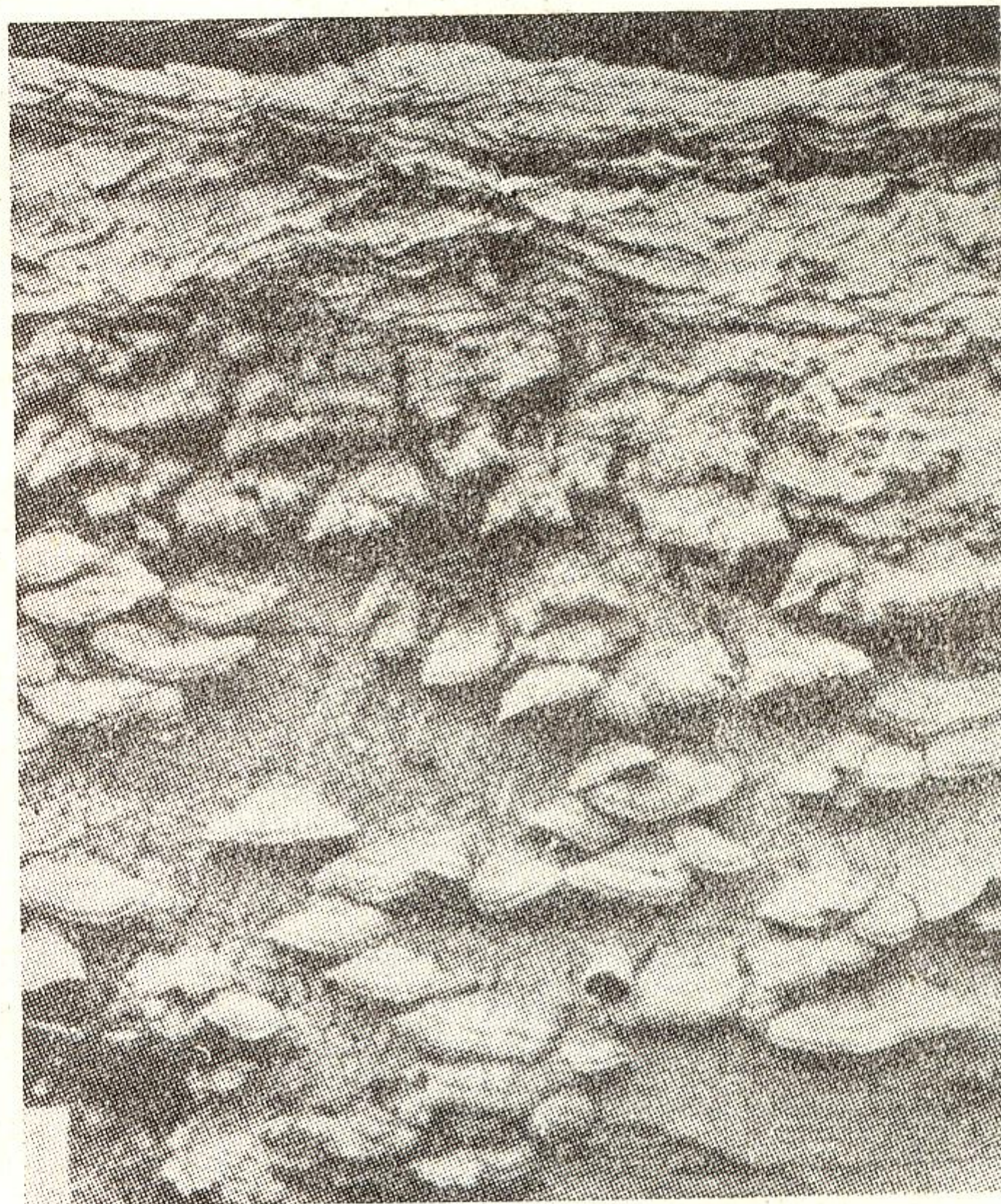
U toku dekompozicije razlaže se i celuloza i lignin. Ovo se pripisuje jakoj encimatičnoj aktivnosti gljive.

Reaguje na tanin. Pri 0,5% koncentracije tanina sprečena je u razviću. Zbog toga je srčika hrastovog drveta otporna.

Razlaganje drvene membrane je proučavano od više autora. Izgleda da se prvo razlažu pentozani i lignin. Prema Lutz u, red razlaganja

Sl. 46 — Karpofore gljive *Coriolus versicolor* (prema Overholtsu)

Sl. 47 — Karpofore gljive *Coriolus abietinus* (prema Overholtsu)

je sledeći: lignin, celuloza, pektinske materije. Schaffer je našao da pad otpornosti drveta odgovara gubitku lignina i rastvorljivih ugljovodnika koji su im davali čvrstinu.

Gljiva je otporna na sušenje i dugo ostaje vitalna u suvom drvetu. Dosta je otporna na visoku temperaturu. U manjim komadima i na $+55^{\circ}\text{C}$ preživljava 60 minuta, ali izumire posle 90 minuta.

Ekonomski značaj. Glavni je prouzrokovatelj bele truleži tvrdih lišćara. Najčešća je na direcima, a retka u drvenim građevinama. Može se izolovati iz trulih prozorskih ramova, ali nije nađena u konstrukcijama kao što je slučaj sa prouzrokovateljima »suve truleži«, pošto za svoj razvoj zahteva mnogo vlage.

Coriolus abietinus (Dicks.) Quél. Raširena je u Evropi i Americi. Vrlo je česta na izumrlim granama i u beljici četinara. Takođe je česta u beljici drveta koje je oštećeno požarom.

Karpofora. Slična je *C. pergamenus*, ali su pore zagastije, ljubičaste. Cevčice su kratke (0,5—1 mm.). Pore su najpre cele, a zatim angularne